

штови!—Не са чужди, мойи си са. *ib.* 8, 94. Триста сме моми из тебе
 По грош да дадем—триста са. *ib.* 90. (Тука близу били Дунавъ има)
 Поля широку мощне запустену, Лю диваци има заселени, Що ни зна-
 ятъ ниту земя да уратъ! Нити кащи да си праветъ! Ел' су многу сил-
 ни Млогу силни пнатчи. *Вз.* 20. Дали ми е сѣ соспи снеги, Ели сетъ
 бѣли лебеде? Не сетъ бѣли соспи снеги, Не сетъ бѣле лебеде; Тук' и
 билъ еденъ бѣлъ чадиръ. *М.* 19. Седумъ кладенци и денеска носатъ
 това име и сетъ (*находятся*) въ разстояние одъ Самоковъ еденъ чет-
 вартъ одъ часотъ. *М.* 79³). **Сѣмъ на душа (на срѣдце)**, я по
 душъ (по-сердцу) кому либо: Юначе лудо та младо! Не ми е майка ка-
 рала, Не ми са брати сажали, Лю мене ми сношти дадоха, За попова-
 та делѣ, За по юнакъ канліа. Не ми е лудо на душа, На душа, лудо,
 на с'рце. *В.* 289. **Сѣмъ на кракъ**, я готовъ (на что-либо): Като
 каже единъ отъ насъ туй е хубаво да го направимъ—сички сме на
 кракъ, хичъ не му мыслимъ. *Зк.* 40. **Сѣмъ на кѣща, на конѣтъ**,
 я живу на квартирѣ у кого либо: Азъ бѣхъ на кѣща при единъ спи-
 церинъ въ онова место. *Л. Д.* 75 *р.* 128. **Сѣмъ на мнѣние тер-**
минъ въ нар. собр. я того мнѣнія: Филоктитъ и Несторъ бѣхъ вече на
 мнѣние че трѣба да са воспользуютъ отъ едно толкосъ благоприятно
 обстоятелство (*avaient déjà opiné*). *Т.* 321. **Сѣмъ на страхъ**, я опа-
 саюсь: У тѣхъ всякой е на страхъ да не бы да го изѣдѣтъ диви звѣ-
 ровѣ. *Л. Д.* 73 *р.* 168. **Сѣмъ за нѣщо (за нищо)**—я годенъ на
 что-либо, (никуда не гожуся): Сичкиятъ свѣтъ ти казваше, че азъ не
 сѣмъ за нищо, а ти извика предъ сичкиятъ свѣтъ, че азъ сѣмъ за
 нѣщо. *З.* 98. **Какъ си? Какво си?** какъ поживаешъ? Добро утро,
 мой Контѣ! какъ сте? (*Wie leben sie?*) *Э. Г.* 10. „Добро утро, киръ
 Иванъ ки, какво ми си, харно ли си?“—„Слава Богу, чорбаджи, на твое
 здравье!“ *Зк.* 81. **Е за страхуване**, опасно: И тая болѣсть не е за
 страхуване. *Л. Д.* 71 *р.* 128. **Не е да, нельзя, не слѣдуетъ:** Никакъ
 не е да ся подвой чловѣкъ, че—*ib.* 74 *р.* 107. **И е и не е, не со-**
вѣмъ, такъ себѣ: „Девойче, море девойче! Аль иезана ризата?“
 „Юначе, море юначе! И иезана и не и; Малу ми свѣла нефтаса.“
М. 515. Тѣзи е и хубава и не, аля онази я бѣва (*та такъ себѣ, а вотъ*
эта такъ красавица)! **Вѣдж Вѣдж Вѣдамъ** *и. св.* буду (въ зависи-
 мыхъ предложеніяхъ): Дядо Господъ си починалъ и благословилъ ов-
 чарѣтъ да бѣде сякога сить.—А да му не и мажно, като седи сами-
 чекъ, Господъ му далъ кавалъ и рекалъ му: да бѣдешъ благословенъ!
 сякуга да си веселъ! *Кн.* 229. Премило и предраго чедо, а вѣчно залѣга
 да не бѣде башта му (*keinen Vater zu haben*). *Рш.* 8. Кога бѣде Стефану
 свадбата Ти са стори премлада умряла. *М.* 69. Ако ми бѣдешъ бѣла Гар-